

Sygn. akt XI W 8367/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Kowalski

Protokolant: Piotr Brzeziński

przy udziale oskarżyciela publicznego K. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2015 roku w W.

sprawy przeciwko **J. P.**

synowi S. i G. z domu S.

urodzonemu (...) w S.

obwinionemu o to, że:

w dniu 16 grudnia 2013 roku ok. godz. 14:30 w siedzibie Straży Miejskiej przy ulicy (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki C.

o numerze rejestracyjnym (...), wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 25.10.2013 r. o godzinie 16:36 ul. (...) przy ul. (...) w W.,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 kw,

I. obwinionego J. P. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 8367/14

UZASADNIENIE

J. P. został obwiniony o to, że w dniu 16 grudnia 2013 roku około godziny 14.30 w siedzibie Straży Miejskiej przy ul. (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki C. o numerze rejestracyjnym (...), wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 25 października 2013 roku o godzinie 16.36 na ul. (...) przy ul. (...) w W., tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 kw.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 października 2013 roku o godzinie 16.36 na ul. (...) przy ul. (...) w W. zostało za pomocą urządzenia pomiarowego do rejestracji prędkości pojazdów (...) wykonane zdjęcie pojazdu marki C. o numerze rejestracyjnym (...), którego kierowca nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego ustawą i przekroczył dozwoloną prędkość o 43 km/h (notatka urzędowa - k. 1, oględziny zdjęcia z fotoradaru – k. 52).

Obraz kierowcy na przedmiotowym zdjęciu wykonanym za pomocą urządzenia pomiarowego do rejestracji prędkości pojazdów (...) jest nieczytelny (ogłędziny – k. 52).

Funkcjonariusz Straży Miejskiej ustalił w Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców, że właścicielem przedmiotowego pojazdu jest obwiniony J. P.. Wysłano do niego pismo wraz z formularzami oświadczeń wyrażenia zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego. Poczta została podjęta (dane z (...) k. 8, notatka urzędowa - k. 1-3).

J. P. stawił się w dniu 16 grudnia 2013 roku w siedzibie Straży Miejskiej przy ul. (...) w W., gdzie postawiono mu zarzut niewskazania kierującego przedmiotowym pojazdem w dniu 25 października 2013 roku o godzinie 16.36 na ul. (...) przy ul. (...) w W.. Jako datę popełnienia wykroczenia wskazano datę przesłuchania w charakterze podejrzanego, a jako godzinę – moment rozpoczęcia przesłuchania w charakterze podejrzanego. J. P. składając wyjaśnienia do protokołu przesłuchania w dniu 16 grudnia 2013 roku, wyjaśnił, że po zapoznaniu się ze zdjęciem z fotoradaru nie potrafi wskazać osoby kierującej w dniu wykroczenia, gdyż zdjęcie jest nieczytelne (protokół przesłuchania osoby podejrzanego o popełnienie wykroczenia – k. 6-7).

Obwiniony J. P. w toku rozprawy głównej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień i potwierdził wyjaśnienia złożone w toku czynności wyjaśniających (k. 52).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania, iż obwiniony J. P. swoim zachowaniem dopuścił się popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 96 § 3 kw.

Wskazany na wstępie stan faktyczny nie budzi żadnych wątpliwości, w szczególności z niebudzącej wątpliwości Sądu notatki urzędowej (k. 1-3) i zapisu zdjęcia z fotoradaru (płyta – k. 39, ogłędziny - k. 52) wynikają okoliczności związane z przekroczeniem w dniu 25 października 2013 roku o godzinie 16.36 na ul. (...) przy ul. (...) prędkości przez kierującego pojazdem marki C. o numerze rejestracyjnym (...).

Sąd obdarzył walorem wiarygodności dokumenty stanowiące podstawę ustaleń faktycznych - nie zachodzą bowiem żadne okoliczności mogące podważyć ich wiarygodność, a podczas rozprawy żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, co do tego, że nie jest on w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem, z uwagi na nieczytelność zdjęcia, gdyż są one logiczne, zgodne z doświadczeniem życiowym i przede wszystkim zostały one potwierdzone przez ogłędziny zapisu zdjęcia z fotoradaru, z których jednoznacznie wynika, że obraz kierowcy przedmiotowego pojazdu jest nieczytelny.

Zgodnie z przepisem art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym - właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Nie można jednakże, zdaniem Sądu, w powyższym zakresie abstrahować od winy osoby wzywanej do wskazania osoby, której powierzono pojazd do kierowania. Aby przypisać J. P. sprawstwo wykroczenia z art. 96 § 3 kw, należałoby wykazać bez żadnej wątpliwości, że jego czyn jest przez niego zawiniony, a więc popełniony w sytuacji, w której mógł on postąpić zgodnie z nakazem zawartym w normie prawnej.

W okolicznościach sprawy niniejszej obwiniony odmówił składania wyjaśnień na rozprawie i Sąd dysponował jedynie jego wyjaśnieniami złożonymi w toku czynności wyjaśniających, w których obwiniony wytłumaczył niemożność wskazania osoby kierującej nieczytelnością zdjęcia z fotoradaru. Takie wyjaśnienia są racjonalne, a okoliczność nieczytelności zdjęcia z fotoradaru została potwierdzona przez Sąd w toku ogłędzin płyty CD z jego zapisem. W

tej sytuacji nie można obwinionemu przypisać winy. Nie można wymagać od każdego właściciela pojazdu, aby pamiętał, komu w danym dniu powierza pojazd, w szczególności w sytuacji, gdy takim samochodem dysponuje także np. małżonka czy małżonek właściciela lub też inni członkowie rodziny, co jest przecież częste w stosunkach rodzinnych. Żaden dowód nie wskazuje na to, że obwiniony miał faktyczną możliwość w okolicznościach sprawy niniejszej zachować się zgodnie z normą przepisu art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym i wskazać, kto znajduje się na nieczytelnym zdjęciu z fotoradaru. Nie jest wykluczone, że obwiniony mógł też faktycznie nie pamiętać, kto w danym dniu w danym miejscu kierował przedmiotowym pojazdem. W każdym razie żaden dowód nie wskazuje, że obwiniony pamiętał. Zasady logiki, doświadczenia życiowego i świadomość naturalnego procesu zacierania się pewnych wydarzeń w pamięci, nie pozwalają także Sądowi na ustalenie, że obwiniony pamiętał, a nie chciał wskazać. Takie ustalenie byłoby zupełnie dowolne.

Wobec powyższego, Sąd uniewinnił J. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa (art. 118 § 2 kpw).